

RODEO MURÁŇ 2016

Muráňské ródeo je najväčšie a najstaršie ródeo svojho druhu na Slovensku. V dňoch 22. a 23. júla 2016 sa konal už jeho 24. ročník v lokalite Peprovce pri obci Muráň. Akciu organizovala agentúra 4PublicPromotion, ktorá pripravila pestrý program, ktorý zaujal všetky vekové kategórie. Piatok sa v podvečerných hodinách začal hudobným programom. Vystúpili hudobné skupiny Tulibanda a Mloci, mladých si získala kapela Ine Kafe či Smola a hrušky. Všetci zúčastnení sa mohli zabaviť na večernej oldies party a zažiť šou s rádiovou legendou Julom Viršíkom z Rádia Expres.

V sobotu od rána začali rodeo súťaže kedy nastúpil rekordný počet jazdcov, bolo ich vyše 40. Celý program moderoval Zsolt Varga, ktorý sa tiež venuje tomuto športu. Jazdci súťažili v rôznych disciplínach, pričom boli rozdelení do kategórií podľa veku a skúseností s jazdou na koni. Disciplíny CATTLE PENNING a TEAM PENNING sú podobné keď jeden jazdec resp. traja jazdci zahŕňajú a zatvárajú teľatá do ohrádky. Najskôr však musia oddeliť teľatá od stáda. V týchto disciplínach boli najlepší:

CATTLE PENNING - OPEN vyhrala - Adéla Molčanová na koni Samír 22/ Silná, časom po dvoch kolách 59,102s.

CATTLE PENNING - GREEN RIDER vyhrala Emma Mičurová na koni Shantal, časom po dvoch kolách 60,740s.

TEAM PENNING - OPEN vyhral team Metaxa v zložení jazdcov Marek Molčan na koni Corrida, Janka

Tarkaničová na koni Morning Diana, Adéla Molčanová na koni Samír 22/ Silná kedy dosiahli spoločný čas po dvoch kolách 139,180 s a počet teľat 3.

TEAM PENNING - GREEN RIDER vyhral team Jasenky a Emma v zložení jazdcov - Nikola Jasenková na koni Vankley 626679, Timea Jasenková na koni Power Of Dream, Emma Mičurová na koni Shantal, čas jedno kolo 49,850s a 1 teľa.

Disciplína BARREL RACE je jazda na koni okolo troch sudov. Jazdec musí v čo najkratšom čase obehnúť sudy bez toho, aby čo i len jeden z nich zhodil. V tejto disciplíne boli najlepší:

BARREL RACE - OPEN vyhrala Lea Javoreková na koni Suri Freckless časom 15,707 s.

BARREL RACE - GREEN RIDER vyhrala Michala Haračky na koni Mistys Little Docs časom 16,220 s

BARREL RACE - MLÁDEŽ vyhrala - Adéla Molčanová na koni Samír 22/ Silná s časom 16,100 s.

Ďalšou rodeo disciplínou v ktorej sa súťažilo bolo POLE BENDING, čiže slalom na koni pomedzi tyče. V tejto disciplíne boli najlepší:

POLE BENDING - OPEN vyhral Alexander Majer na koni Amalia jay bonanza s najlepším časom, ktorý získal v 1. kole 20,142s.

POLE BENDING - GREEN RIDER vyhral Vendelín Dobranský na koni Laly Dualys najlepším časom, ktorý získal v 2. kole 21,843 s.

POLE BENDING - MLÁDEŽ vyhrala Bianka Fabová na koni Santer s najlepším časom v 1. kole 21,338 s.

Jazdci Alexovi Majerovi sa v tejto disciplíne po-

daril absolútny slovenský rekord za 20,142 sekúnd.

Záverečnými rodeo súťažami boli RANCH ROPING a CALIFORNIA RANCH ROPING - OPEN sú to disciplíny pri ktorej jazdec resp. jazdci chytajú teľa do la-sa. V tejto disciplíne boli najlepší:

RANCH ROPING - OPEN vyhral Matúš Kuzma na koni Play me jac, časom po dvoch kolách 60,830 s.

CALIFORNIA RANCH ROPING - OPEN vyhral team Kuzmoguga v zložení jazdcov - Šimon Guga na koni was born tobe cowboy, Matúš Kuzma na koni Play me jac na 2. platné pokusy s časom po 2. kolách 51,450 s.

Milovníci divokého západu a jazdenia na koňoch si prišli pri týchto súťažných disciplínach na svoje, pretože počasie tohto roku dovolilo aby sa všetky súťaže uskutočnili.

Vo večerných hodinách nasledoval hudobný program, ktorý otvorila kapela Žobráci. Po nich vystúpil český hosť a zároveň legenda Nedvědovci, ktorí prilákali aj staršie vekové kategórie. Ich koncert si svojou skvelou atmosférou získal všetkých. Po nich nasledovala skupina Metalinda, ktorá ľudí naladila na inú nótu. Z Prešova sa predstavila kapela Helene oči, ktorej členovia spravili parádnu šou. Záver patril country zábave pod taktovkou kapely Betliarske vidly.

Na rodeu sa zabavili naozaj všetci. Nechýbali ani stánky so širokou ponukou jedál, spomienkových predmetov a pre deti boli pripravené aj kolotoče a skákacie hrady či maľovanie na tvár. Vďaka skvelej organizácii a dobrému počasiu bol tento ročník úspešný a mohol sa pýšiť aj vyššou návštevnosťou ako po minulé roky. Veď akciu rodeo Muráň navštívilo vyše 4500 návštevníkov a veríme, že budúci ročník bude ešte úspešnejší.

Z dostupných zdrojov spracovala Ing. Soňa Haššová

Obnova hradu Muráň pokračuje

Hlavná veža pred zásahom

Hlavná veža po zásahu

Už po štvrtý krát sa na Muránskom hrade rozbehol projekt „Zapojenie nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva“. Zamestnanie tento rok opäť našlo osemnásť ľudí z Muráňa. Práce sa začali už v máji archeologickým výskumom v priestore Protitureckého bastiónu, čím sa realizovala prvá etapa odvodnenia tohto objektu. Murárske práce sa opäť sústredili na akútne havarijné situácie. Nedávno sme ukončili konzerváciu a čiastočnú rekonštrukciu Hlavnej veže.

Priebežne boli zakonzervované múri-

ky fasády Koháryho paláca a pokračuje sa náročnejším zásahom v exponovanej exteriérovej časti. Súčasne sme rozbehli práce na statickom zabezpečení a čiastočnej rekonštrukcii tzv. Prejazdovej prístavby Hlavného paláca. Začistovanie murív prinieslo nové a zaujímavé poznatky o členení tohto priestoru. Napríklad sa ozrejnilo, že v závere prístavby bolo vretenové schodisko, o čom svedčia v murive zachované odtlačky po drevených schodoch.

Nezabúda sa ani na priebežnú údržbu areálu. Táto činnosť je spojená s vybera-

Príprava tzv. horúcej kopy (tradičný spôsob prípravy malty)

Muránsky hrad sa tak znovu tento rok posúva k cieľu zakonzervovať toto „orlie hniezdo“ a skultúrniť jeho areál „lesoparkovou“ úpravou.

Projekt obnovy Muránskeho hradu

je finančne podporený Ministerstvom kultúry SR v rámci národného projektu „Zapojenie nezamestnaných do obnovy kultúrneho dedičstva“.

Kamil Nováček

Konzervovanie stien Koháryho paláca

ním pôvodného kameňa zo sutinových závalov. Kamene sa následne triedia a uskladňujú pre ďalšie použitie.

Čo sa týka dobrovoľníctva, okrem podstatnej pomoci návštevníkov s vynášaním vriec s pieskom, sme zaznamenali

aj novinku, ktorou bol dobrovoľnícky víkend. Zúčastnilo sa ho osem ľudí rôznych vekových kategórií, ktorí pomohli s odstraňovaním koreňov, vynášaním stavebného materiálu a pri obsluhu murárskych prác.

Úprava terénu pri Prístavbe Hlavného paláca

Obsluha murárskych prác na Hlavnej veži

Komunitné centrum Muráň

Od 1. júla 2016 bolo znovu otvorené Komunitné centrum Muráň, ktoré bolo zriadené na základe národného projektu Podpora vybraných sociálnych služieb krízovej intervencie na komunitnej úrovni. Tento projekt zastrešuje Implementačná agentúra pre Operačný program Ľudské zdroje. Komunitné centrum (KC) je zariadenie, poskytujúce programy, ktorých

cieľom je vzdelávanie, pestovanie záujmových aktivít, občianska svojpomoc, alebo riešenie určitých problémov. KC zároveň vytvára priestorové a materiálne podmienky pre komunitný rozvoj, sociálnu prácu a sociálne poradenstvo prostredníctvom poskytovania komplexných sociálnych a komunitných služieb. Prispieva k predchádzaniu, vzniku alebo zhor-

šovaniu nepriaznivých sociálnych situácií a riešeniu miestnych sociálnych problémov, sociálnemu začleňovaniu osôb sociálne vylúčených. Nachádza sa na futbalovom ihrisku „tá nová budova“. Organizujú sa tu rôzne voľnočasové aktivity ako napr. tvorivé dielne, šikovné ruky, športový krúžok, výtvarný krúžok, varenie ako aj iné záujmové krúžky. Nakoľko nám práve

začal školský rok, bude tu prebiehať aj príprava na školskú dochádzku, pomoc s domácimi úlohami a rôzne doučovania podľa potreby. V prípade záujmu môžu všetky vekové skupiny navštíviť KC od pondelka do piatku v čase od 08:00 – 16:00 hod. Dvere KC sú otvorené pre všetkých. Tešíme sa na Vašu návštevu.

Pracovníci komunitného centra

POSTREH Z NÁMESTIA VZORNÝ BUDÚCI ŠTVRTÁK

Dopoludnia o 10-ej je námestie v Muráni už vzorne vyzametané. Okolo postávajú ľudia, čakajú na auto s chutným domácim chlebom. Pobehujú aj deti a jeden rómsky drobček dojedá keksík, no papier z neho putuje na zem. Vedľa iný rómsky chlapec - od septembra štvrták - pozrie na otca a už dvíha pohodený papierový obal. Otec sa usmeje, prikývne: „Odneseš do koša!“ Mne naznačí: „Ani doma nesmie rozhadzovať hociakde...“

Zaujal ma takýto prístup otca a syna, a tak som vyzvedala a nezabudla dieťa pochváliť. Chlapec sa dobre učí, len mu veľmi nejdú diktáty - trochu pokulháva v pravopise. Hneď som mala poruke účinnú radu, že musí viac čítať - aj cez prázdniny! Teta Božka v knižnici mu určite pomôže nájsť vhodnú knihu. Nevie, či otec so synom cez prázdniny zašli do knižnice a zámerne neuvádzam ani ich mená, no nedá mi neuviesť ešte jeden názor otca, ktorý ho ako Róma trápi.

„Odrobil som 9 rokov na píle a zrušili ju. Mnohí sme prišli o prácu. Robil som aj v automobilke ako lakovník. Naše zdravie bolo ohrozené, mali nám poskytovať mlieko, ale nedodržali to! Hnevá ma, že televízia ukazuje stále len tých neporiadnych a zaostalých Rómov. Nie sme všetci takí! Aký majú potom obraz o Slovensku v zahraničí? V osade Príslop už teraz nikto nebýva, ale aj tam žili slušní, robotní ľudia. Ja chcem, aby môj chlapec pokračoval aj na strednej škole. Nie sme všetci leniví, špinaví, zaostalí, nevzdelaní... Prečo stále ukazujú len tých najhorších?“

Milí čitatelia, mňa osobne poteší, keď môj príspevok (ktorýkoľvek) si prečíta aspoň jeden človek. Viem, že moje úsilie nebolo zbytočné! Rovnako sa určite poteší aj pani učiteľka IV. ročníka, že z jej žiaka vyrastá slušný človek. Práve ona spolu s rodičmi možno zasiala to správne semienko do úrodnej pôdy. A ujal sa! Jej výchovno-vzdelávacia snaha nebola márna. Aj keby to bol iba ten jediný spomínaný štvrták. Verím však, že nie je jediný, sú aj mnohí iní, ktorí si zaslúžia pochvalu a povzbudenie od nás dospelých.

- RS -

MLADÍ RYBÁRI Z MURÁŇA

V Muráni máme dvoch mladých rybárov a to Samka Šuhaja a Samka Haša. Chodia loviť do Muránskej Lehoty na rybníky. Na udice väčšinou chytajú kapry a karasy. Samko Šuhaj má 12 rokov a rybárom je už viac ako 2 roky. V júni sa mu podarilo uloviť kapitálny kus a to dravú rybu zubáča, ktorý meral 73 cm. V Lehotě v rybníku sa tieto dravé ryby vyskytujú zriedkavo a preto je umenie ich vyloviť. Tento úlovok mu závideli aj skúsení rybári. Samko si dal lebku zubáča vypreparovať ako trofej.

-SH-

Letisko na Veľkej lúke očami PhDr. Františka Bábelu

O zriadení núdzového poľného letiska na Muránskej planine – konkrétne na Veľkej lúke pri Muráni rozhodli vojenské orgány povstania. Začiatkom septembra 1944 mnohí dobrovoľníci z Muráňa, najmä mládež, začali robiť terénne úpravy. Horská lúka bola dlhá asi 1200 m a široká 200 – 300 m. V strede však boli miestami preliačiny. Rôzne jamy bolo treba zaplniť zeminou a terén riadne splanirovať. Na južnom okraji lúky chlapi nakopali zeminu a po úzkokolajnej dráhe v malých plechových vozíkoch s obsahom asi jeden meter kubický ju odvážali do stredu lúky. Prácu na letisku neraz prerušovali letecké poplachy. Dobrovoľníci vždy museli utekať ukryť sa v hore. Už pred úpravou letiska a samozrejme, aj po nej pristávali na Veľkej lúke športové lietadlá a vojenské stíhačky. Vždy ich niekoľko ukrytých a maskovaných neďaleko horárne a na okraji smrekovej

hory. Ako atrakcia bola dokonca v jednu slnečnú nedeľu zorganizovaný letecký deň. Záujem ľudí aj z okolitých obcí bol veľký. Mali možnosť sledovať štartovanie a pristávanie stíhačiek, dokonca malé športové lietadlá sa nad letiskom prezentovali akrobatickými prvkami. Došlo tam aj k menšej leteckej havárii, ale bez vážnejších následkov. Pilot totiž musel preletieť ponad ešte neodstránené koľajnice. Zadný podvozok sa o ne zachytil, koliesko od trupu odletelo, zabodlo sa do zeme a v strede letu urobilo zo dve saltá. Vojaci okamžite vytiahli pilota z kabíny a po odopnutí popruhov ho popod pazuchy odviekli preč. Pilot sa však snažil odkráčať sám so slabou krvácajúcimi odreninami na čele. Zaujímavých imených príjemných zážitkov však bolo v priestore muránskeho povstaleckého letiska v čase druhej svetovej vojny neúrekom. Štartovali tam lietadlá

namierené na juhozápad a na Veľkú lúku smerovala aj ich spätná dojazdová dráha od juhozápadu. Zdroj: Zvonia muránske zvony, 2014, s. 35 – 36.

Spracovala Mgr. R. Svoreňová

SNP v Muráni

V pondelok 29. augusta 2016 sa na námestí v Muráni uskutočnila spomienková slávnosť pri príležitosti 72. výročia SNP. Slávnosť sa konala popoludní, čo určite prispelo k hojnejšej účasti. S úctou a vďakou si spomínáme na hrdinských bojovníkov, vojakov, partizánov, ktorí odolávali presile, no napriek utrpeniam a obetiam kliesnili cestu nášmu dnešnému životu.

- JH -

Z osláv SNP v roku 1960

Medzi hosťami a účastníkmi osláv SNP v Muráni druhý zľava predseda MNV v Muráni v roku 1960 p. JÁN VRBJAR (v bielej košeli). Štvrtý v poradí na zábere tiež bývalý predseda MNV p. PAVOL VRBJAR (1950- 1951) a šiesty v prvom rade, predseda bývalého JRD v Muráni p. PAVOL BEŇO. Pre milovníkov prehľadov osobností obce pripájame aj mená všetkých predsedov MNV od roku 1946 do roku 1990. Spolu sa ich vystriedalo deväť: PETER KRŠTIEŇ, JÁN KASPER, EDUARD KOTZMAN, PAVOL VRBJAR, JÁN KENICKÝ, ŠTEFAN GREŇDA, JÁN VRBJAR, JURAJ HALUŠKA (až 30 rokov) a JÁN KARABA. Pomník SNP bol postavený z podnetu predsedu MNV p. JÁNA KENICKÉHO v r. 1957.

- RS -

Radšej kocky kockového cukru, ako vojnu

Takto si povie muž, ktorý tento príbeh opisuje. Mal som sedem rokov, keď som to zažil. Vie si živo predstaviť odchod posledných Nemcov a príchod prvých Rusov. Tieto momenty však ostanú človeku v pamäti navždy.

Vraj bývali na Píle v Vondrišu (teraz Nálepko). Neďaleko pri ceste stála krčma, v nej boli ubytovaní nemeckí vojaci. Strážili blízky železničný most pred partizánmi. Nevedeli variť, preto chodievali k nám a prosili matku, aby im navarila. Jeden z Nemcov musel mať rád deti, lebo sa chodil so mnou sánkovať. Takto spomína. Deň pred príchodom červenej armády vraj nikto doma nespál. Nemeckí vojaci boli maskovaní v bielych oblekoch. Takto sme ich videli naposledy. Všade sa hovorilo, že príde Ivan (Rusi). Nemci boli veľmi vyľakaní, aj na Píle v dome bývali Nemci. Pred príchodom frontu odišli do Nemecka. Dom nechali na starosť strážnikovi. Prespávala v ňom strážnikova žena, aby ho niekto nevykradol. Moja mama spolu so sestrou nás poslala k nej, aby jej nebolo smutno a nebála sa, že prídu Rusi. Ako sme vyšli na ulicu, v tom vidíme vojakov v kožušinových oblekoch. Blížili sa k nám, spievali, smiali sa od radosti, že sme boli prví ľudia, čo po toľkých kilometroch uvideli. Sestra niesla v rukách pod pazuchou fľašu s teplým čajom. Prosili nás, aby sme im dali napiť. Bolo nám ich ľúto, tak sme sa s nimi vrátili domov. S rodičmi sa niečo rozprávali a pýtali si jesť a piť. Medzi nimi bola aj jedna žena, ktorá mi dala za hrst kockového cukru. Zobrala ma na ruky a potom aj ďalší vojaci. Trošku sa u nás zdržali a potom odišli do dediny. Ani nie o hodinu voľakto priniesol zvesť, že tých prvých vojakov, ktoši v dedine zastrelil. Vraj padli všetci, aj tá dievčinka, ktorá ma obdarovala s hrstou kockového cukru. Plakali sme všetci v dome nad ich smrťou. Nakoniec tento muž dodáva, že niekomu sa bude zdať, že si to vymýšľa, no nebude mať pravdu. Čo robím teraz? Dávam úctu vojakom červenej armády, ktorí oslobodili našu vlasť a nevinne padli. Takéto príbehy opisuje muž, čo to zažil.

Bohdana Halušková

Kalište

Tejto pietnej spomienky na vypálenú obec Kalište a obeť fašistického vraždenia po potlačení SNP počas II. svetovej vojny sa 13. augusta 2016 zúčastnili členka a pokladníčka ZO SZPB v Muráni p. Želka Štefaňárová a člen p. Ján Kubaško s vnukmi. Táto akcia sa konala už po 11 krát.

Bc. Jana Hajdúková, Foto: Jozef Kubaško

ČRIEPKY Z HISTÓRIE NAŠEJ POŠTY

Pani Jaroslava Labošová pracovníčkou pošty už 35 rokov

Pán František Hlodák poštárom až 43 rokov

Viete si predstaviť svoj život bez poštového úradu v Muráni? Väčšina z nás určite nie! Pošta na námestí, ktorá má už bohatú históriu, by nám určite chýbala. Služby, ktoré nám poskytuje, nie sú síce našim chlebom každodenným, ale sú dôležitým medzičlánkom vo vzťahu odosielateľ - adresát. Naša terajšia doručovateľka a poslankyňa Obecného zastupiteľstva v Muráni odpracovala na Pošte v Muráni už 35 rokov. S pani JARKOU LABOŠOVOU (1958) sme teda spolu pátrali po histórii muránskej pošty a zhodli sme sa najmä v tom, že sa v nej vystriedalo mnoho pracovníkov. A neboli to len občania z Muráňa, ale podobne ako v roku 2016 zosnulá vedúca pošty pani EVA HOMOLYOVÁ aj iné vedúce pochádzali z Revúcej a doručovateľky - poštárky aj zo susedných obcí. Napr. z Muránskej Lehoty to bola Jarkina svokra pani MARGITA LABOŠOVÁ a neskôr pani HELENA BERNÁTHOVÁ. Pani JARKE blahoželáme k odpracovaným na pošte 35 rokom, no zároveň aj k ďalšiemu okrúhlemu jubileu. S manželom Dušanom Labošom (1952) si v roku 2016 pripomínajú 40. výročie spoločného života. Mladučká Jarka, rodená Machová z Muránskej Dlhej Lúky povedala „ANO“ v roku 1976 svojmu milovanému partnerovi z Muránskej Lehoty. Práve v Muráni našli svoje spoločné šťastie, rovnako ako ich deti Dušanko, Jarka a Katka.

Tému histórie Pošty v Muráni sme však ešte nevyčerpali, a tak náčrtujeme hlbšie - úplne až na začiatok 20. storočia, keď sa čoraz častejšie posielali listy, pohľadnice, telegramy. Poštári roznášali po domoch veľké množstvo dennej tlače a časopisov. Telefonistky museli pre veľký záujem určovať poradovníky na poskytovanie hovorov v telefonných boxoch na pošte.

Prvým poštajstrom na pošte v Muráni bol pán JÚLIUS DOBRÍK (1901 - 1991). Jeho rodina (teraz dom p. Šramkovej) patrila k muránskej smotánke. V určitom období ho na pošte vystriedala aj manželka - pani poštmajstrová GIZELA rodená SIRÁKOVÁ (1907 - 1987). Vychovali dvoch synov: Ing. JURAJA DOBRÍKA (1927 - 2008) a JÁNA DOBRÍKA, ktorý získal vysoké postavenie v armáde. Milost'pani Gizka mala aj služby - jednu z Dlhej Lúky a Borka od Kálovca jej chodila prať pokrovce. Malá školáčka Margitka Sojáková jej každé ráno cestou do školy nosila čerstvé mlieko. Od pani Gizky sa jej ušlo na nový svetlík, sukničku, topánky i na sladkosti. A chlapci Dobríkovci jej vždy odlomili z veľkého čokoládového klobúka, ktorý mala pre nich pripravený mamička v hostovskej izbe na veľkej táčni. Najbližšou rodinou Dobříkovcov boli IŽOVCI s jedinou dcérou Gabikou - neskôr nevestou bohatého gazdu pána ONDREJA SISIKA. Poštajstrovci udržiavali priateľské vzťahy najmä

s pani majstrovou ... VRBJAROVOU, ktorej manžel František bol vychýreným stolárom a včelárom. Včelárom bol zrejme aj pán poštajster Ďula Dobřík. Koníček jeho švagra pán IŽU (teraz dom p. M. Kubaškovej) súvisel však s poštou. Bol zaniietený filatelista a do jeho mnohých albumov s nádhernými známkami určite prispel aj pán poštajster. Neskôr pracovné zaradenie poštajster bolo nahradené označením vedúci pošty alebo poverený vedením pošty. V jej histórii sa okrem mužov objavujú aj ženy. Napríklad pani LÝDIA HRBÁLOVÁ, rod. FRANDELOVÁ (1942 - 1966), ktorá odišla zo života príliš mladá. Iba 24 ročná musela opustiť manžela Ing. Jána Hrbála a ich malého synčeka Janka, ktorého potom vychovávali starí rodičia Zuzana a František Frandelovci - s rovnakou láskou mu poskytovali všestrannú starostlivosť ako svojim deťom Ferkovi a Marienke.

Ďalší vedúci pošty pán FRANTIŠEK BEŇO (1940 - 1994) patril k obľúbeným a určite aj dôsledným a zodpovedným pracovníkom pošty. Rád cestoval a nadväzoval kontakty v zahraničí, stretával sa s úspešnými ľuďmi, najmä s takými, ktorým sa darilo v oblasti umenia. Bol slobodný a bezdetný, no v početnej rodine Beňovcov sa nikdy necítil osamelý. So svojimi bratmi a ich rodinami udržiaval dobré vzťahy a hlavne so sestrou Máriou Goldschmidtovou, jej manželom Františkom a milovaným synovcom Romankom si skvele rozumel, rád s nimi trávil svoj voľný čas. Zo života odišiel pomerne mladý, vlastne čoskoro po úmrtí svojej jedinej sestry Márie.

Z Muráňčanov, s ktorými sme sa stretávali za okienkom poštového úradu je vhodné ešte spomenúť pani MARGITU KUBAŠKOVÚ (1957). „Milý, skromný, ochotný a zodpovedný človek“ - tak si na ňu spomínajú naši občania. Gitka je tiež slobodný a bezdetná. Vyrástla medzi bratmi, a tak po smrti otca sa ešte viac zbližila s mamou, ktorú doopatrovala. Kontakt so súrodencami stále udržiava, azda najviac s nezvyčajne aktívnym v rámci obce i mimo nej Jožkom, ktorý stojí na čele ZO SZPB, organizuje obecné oslavy, podporuje vydávanie literatúry s povstaleckou tematikou, každoročne organizuje Muránsku blšku, recituje, moderuje, dokonca je krstným otcom najnovšej Hlodákovskej knihy o Muráni atď. Jeho sestra p. Margita Kubašková sa však nerada príliš zviditeľňuje a potvrdila nám to aj v dialógu o pracovníkoch pošty. Naš záujem ju však potešil a ochotne nám pomohla.

V súčasnosti po úmrtí pani EVY HOMOLYOVEJ vedením pošty je poverená Muráňčanka - mladá, sympatická a ochotná plniť naše požiadavky Bc. LENKA VRABCOVÁ. Poštárky sme už čiastočne spome-

nuli v úvode, terajšej doručovateľke Jarke sme venovali viac priestoru. Tí prví - nezabudnuteľní najmä v generácii našich seniorov - nám zostali nakoniec. Prvou našou poštárkou bola p. ZUZANA FILOVÁ, rodená KANTORISOVÁ. Ako uviedla jej nete p. ŽELKA ŠTEFANÁROVÁ, bola to sestra jej otca p. MARTINA KANTORISA. Nemala síce deti, ale zato desať súrodencov. Ťažko si na nich pamätať, lebo ich vekové rozdiely boli dosť veľké. Jej sestrou bola napr. p. GABRIELA KÁLOVCOVÁ (mama Zdenky Sklenárikovej), tiež p. BAHENÍKOVÁ (mama Vladimíra a Etely Tabakovej, 1927), bratom bol aj p. Kantoris z Dlhej Lúky atď.

Medzi poštármi v obci Muráň najvýraznejšou osobnosťou bol p. FRANTIŠEK HLODÁK (1913 - 1975). So zásielkami sme ho doma očakávali celých 43 rokov, veď začínal ako 19 ročný a do dôchodku odišiel 62 ročný. Zaslúžený dôchodok si však užíval iba pár mesiacov - s prácou poštára sa rozlúčil 29. februára a navždy odišiel zo života 13. júla. V určitom období sa medzi pracovníkov pošty ako telefonistka zaradila aj jeho manželka p. ALŽBETA HLODÁKOVÁ, s ktorou vychovali dcéru Magdušku, vyd. Kováčovú a dvoch už zosnulých synov Františka a Viliama. Pani Eržika bola milá a veselá žena, ale za zábavou nechodila ďaleko, iba k svojej príbuznej p. Zuzke Lukášovej. Svojím humorom a vtipnými nápadmi nás obe rady zabávali na maškarných plesoch, príležitostne počas dlhých zimných večerov a na rôznych rodinných oslavách. Pán Hlodák bol však človek vážny a vo svojej práci dôsledný, precízny. Úctu medzi občanmi si získal aj ako včelár a štepár ovocných stromov. Často ho chválila aj najstaršia Muráňčanka 94 ročná pani ANNA KOTZMANOVÁ a vlastne dodnes tvrdí, že taký kvalitný med, hoci v Muráni bolo veľa včelárov, už nikdy nejedla, ako bol od p. Františka Hlodáka. Napriek tomu, že náš príspevok je dosť rozsiahly, neboli do neho zaradení všetci pracovníci našej pošty, napríklad, ktorí doručujú poštu na Prednú Horu či do susednej obce aj v mi-

Helena Bernáthová

Margita Kubašková

nulosti. ČEŠT' PAMIAŤKE VŠETKÝM, KTORÍ UŽ ODIŠLI NAVZDY!

Mgr. Ružena Svoreňová

OHLAS ČITATEĽOV

Zabudnutá knihovnička

V Muránskych novinách č.2/2016 bol okrem iného uvedený aj prehľad pracovníkov našej obecnej knižnice od roku 1948, kedy bola zriadená. Naši pozorní čitatelia zaevidovali, že okrem p. STRAKU, p. HRBÁLOVEJ a p. KUCUKOVEJ knihovničkou v Muráni bola aj pani ANNA BERZÉTYOVÁ, rod. KORFANTOVÁ (1939 - 1974). Zomrela nečakane pomerne mladá a starší občania - čitatelia si na ňu spomínajú ako na milú a obdivuhodne ochotnú pracovníčku knižnice, trpezlivú pri plnení želaní malých i dospelých čitateľov. K stálym čitateľom Muránskych novín patrí aj jej manžel pán JANKO BERZÉTY (1936), ktorému meno manželky v uvedenom príspevku tiež chýbalo. Aj on si zaslúži našu pozornosť a úctu, lebo ako mladý vdovec musel svoje deti vychovať sám.

Veríme, že prijme naše úprimné blahoželanie nielen k júnovým meninám, ale aj k 80. okrúhlym narodeninám.

-RS-

Jaroslava Labošová

KRÁSNE SLNEČNÉ POBREŽIE BULHARSKA DEDKO OD MORA

Dedko rybár býval od detstva v Bulharsku pri mori. V dedinke, ktorá sa volá Prímorsko. Má tam malý dom na vysokom útese, okná sú obrátené na vlniace sa more. Každé ráno ho budia čajky, ktoré si sadajú na strechu domu. Vstáva za včas rána, kde si zoberie malý čln i udicu a ide chytiť pár rýb, čo si prinesie domov. Býva sám, manželka mu zomrela už pred pár rokmi. Deti sa rozutekali po svete. Prídu ho pozrieť raz za rok, či ešte žije. Veľakrát si zašiel do mesta privyrobiť. Rekreatom na chodníku čistil topánky i čo to poopravoval, bol totiž vyučený obuvník. Nosieval manželke na hrob kvety, kde si aj poplakal, aký má smutný život, ako mu chýba jej prítomnosť v dome.

V jedno ráno sa rozhodol, že pôjde na more a niečo si uloví. V diaľke začul detský plač. Ide tým smerom a vidí malé dieťa sedieť v piesku na pláži. Podišiel bližšie. Bolo to dievčatko vo veku 6 - 7 rokov. Dedko sa pýta: „Kde sú tvoji rodičia?“ Dievčatko hovorí: „Nechali ma tu a odišli preč. Hovorili, že sa hneď vrátia, no oni neprišli“. Dedko zobral dieťa za ruku a doniesol domov. Dal mu jedlo, lebo bolo hladné. Bolo to dievča z Bulharska, lebo hovorilo ich rečov. Dievčatko sa pýtalo spať, lebo bolo od plaču vyčerpané. Zobudilo sa len na obed. Dedko rozmýšľa, kto také pekné dieťa nechá a chce sa ho zbaviť. Prišlo mu ľúto až sa rozplakal. Toto ešte nezažil. Keď sa dievčatko zobudilo, hovorí dedkovi: „Volám sa Veselina Dimitrová, bývam vo Varne a mám 7 rokov. Otecko mi nežije, mal autonehodu pri ktorej zomrel. Mamička žije, ale má priateľa a ten ma nechce, preto ma za tmy doviezli autom na pláž a tam nechali.“ Dedko čaká už druhý týždeň či prídu dievčatko hľadať. Nikto nejde, nechýba doma nikomu. Veselinka plače a prosí dedka, aby ju nedal do detského domova. Dedko hovorí: „Budeme tu spolu bývať, ja si ťa nikde nedám“. Chodia do hory na hriby i na čln na more chytať ryby, pomáha mu pri varení, čistí zemiaky i zeleninu a pri tom si spievajú. Dedko má malého psíka i mačičku. V kletke chová hovoriaceho papagája Lorika, robí im spoločnosť a všetko opakuje, na čom sa

spolu smejú. Idú na cintorín s kvetmi, dedko hovorí svojej mŕtvej manželke: „Už nie som sám, mám krásne dievčatko. Ona ma v starobe opatrí, nenechá ma samého“. Veselinka mu hovorí: „Ty si ma našiel za tmy plakať na pláži. Nikdy od teba neodídem“. Dedkovi tečú slzy po celej tvári a hovorí: „Toto chcel pán Boh, aby som nezostal sám a poslal mi ťa. Za čo mu pekne ďakujem“.

Jedného dňa sa dedko rozhodol, že sa bude informovať o Veselinkinej mamičke a jej priateľovi. Našiel tajného detektíva, ktorý to dokáže zistiť. Za 14 dní vyhľadal dedka a hovorí čo zistil. Dievčatku už matka nežije, priateľ jej siahol na život - zadusil ju. Pohádali sa za peniaze, lebo mu ich nechcela dať. Priateľ chodil do herní, hrával karty za peniaze. Rád sa zabával v nočných podnikoch. Bol to veľmi spoločenský muž. Teraz je vo väzení. Veselinkinu mamičku pochovali cudzí ľudia, nemala žiadnu inú rodinu. Dedko rozmýšľa či to má dievčatku povedať, alebo ešte nie. Povie jej to, keď bude väčšia, mlčanie je zlato. Učí sa výborne, študuje v Sofii, je z nej pekná blondínka. Dedko oslavuje 80-te narodeniny. Dcéra mu prišla zablahoželať už i s priateľom Marínčom - mladým lekárom, za ktorého sa ide vydávať. Teraz jej hovorí čo zistil o jej mamičke, že už dávno nežije. Veselinka plače a hovorí: „Veľmi musela milovať toho cudzieho muža, keď sa ma vzdala“.

Dedko je veľmi hrdý na dcérku, volá ho otecko. Dedko našiel lásku v cudzom dievčati. Nenechá ho samého v Prímori, už potrebuje jej pomoc. Stále si myslí, že skončí v domove dôchodcov, kde dožije starobu. Veselinka ho tam nepustí. Pri nej mu bude dobre. Na novom mieste si dedko našiel aj priateľov v jeho veku. Schádzajú sa u jedného pána, má na dvore postavenú besiedku. Dajú si čaj a rozprávajú si zážitky, ktoré zažili. Jeden pán vie hrať na harmonike, ešte si aj zaspievajú. Sú to piesne ich mladosti. Takúto krásnu starobu by sme si priali mať všetci. Dedkove modlitby boli vypočuté. Neostal opustený sám. Berme si tento veľký a vzácny vzor aj mi od neho.

Irena Hegerová

ŽIVÝ RETARDÉR V MURÁNI

Skoro každé mesto má na vozovke na niektorom úseku cesty umiestnený spomaľovací pás „retardér“. Určený je na spomalenie rýchlo jazdiacich vozidiel najmä v okolí škôl, detských ihrísk, priechodov pre chodcov alebo obytných zón. My v Muráni máme „raritu“ v podobe živého a pohyblivého retardéra. Je ním občan Muráňa známy pod prezývku „Kura“, ktorý v podnapitom stave a s fľaškou v ruke sa venuje veľmi nebezpečnej činnosti a to vchádzaniu do jazdnej dráhy vozidiel a ich zastavovaniu. Chodí stredom cesty a správa sa hlučne, vykrikuje Avatar a zapára do okoloidúcich. Svojím správaním desí nielen občanov Muráňa ale aj turistov a návštevníkov obce, ktorí nevedia čo si majú o jeho správaní myslieť. Tento náš „muránsky retardér“, nemá za úlohu zvýšiť bezpečnosť na ceste, ale ohrozoval vodičov a chodcov. Mnohí vodiči sa neraz kvôli nemu dostali do veľmi nebezpečnej situácie. Týmto svojím správaním ohrozuje svoj život aj život ostatných účastníkov cestnej premávky. Robí nám slušným občanom Muráňa hanbu. Nie je to dobrá reklama pre našu obec.

- SH -

UFO nad Muráňom

Aj takýto záber sa podaril jednému z našich čitateľov, s ktorým sa chce s nami podeliť. Ďakujeme! Dúfam, že sa nám podarí uvidieť viac takýchto zaujímavých záberov. Radi ich v redakcii uvítame.

- JH -

Pán Štankovič - šuster

Susedný dom pri Tusayhovom pozemku, oproti starej fare bol malý drevený domček, v ktorom býval pán Štankovič - obuvník s rodinou. Na jeho manželku sa nepamätám, ale na dcéru áno. Volala sa Ida a keď som mal ja tak 7 - 8 rokov, ona už bola dospelá slečna. Pán Štankovič bol muž nižšej postavy, veľmi uhundraný človek a mal trochu chybnú reč. Chodil som k nemu urgovať opravu topánok. Doobeda, cez školské vyučovanie ma posielal, ako svojho žiaka, riaditeľ školy, ktorý ma vtedy učil a poobede naši z domu, lebo opravoval topánky aj nám. Veľmi nerád som k nemu chodil, lebo už dopredu ma okričal. Spomínam si na jednu vetu, ktorú pán Štankovič povedal svojej dcére: „Ida pať, kince beať, ni Kinkom po pacu pechádzať“, čo v riadnej reči znamenalo: „Ida choď už spať, kince pozbierať, nie sa s Kinkom po námestí prechádzať“. Pán Štankovič mal malý obuvnícky ponk, na ktorom mal veľký neporiadok a okolo naozaj porozsypané kince. Pán Kinka bol pekný, vysoký mládenec, jeho otec bol v Muráni panský kočiš, vozil pánov z lesnej správy na koči po horách a aj inde, kde bolo treba. V koči mal zapriahnuté veľmi pekné biele kone. Vtedy ešte nebolo áut ako dnes. O dcére Ide ani o mladom Kinkovi neviem nič.

Keď som sa už zmienil o riaditeľovi školy, tak spomeniem ešte jednu udalosť súvisiacu s ním. Raz ma poslal k obecnému sluhovi p. Volkovi, ktorý medzi inými povinnosťami obecného sluhu mal úlohu oznamovať obecné zvesti. Chodil po Muráni s bubnom, napred zabubnoval, aby ľudia vyšli von a potom čítal zvesti. Veľmi sme túpli, keď sme cez vojnu počuli bubno, najmä keď bol Muráň obsadený nemeckými vojskami, lebo vtedy skoro vždy čítal len neprijemné správy. Od pána Volka som mal zistiť, čo predošlý deň bubnoval, pán riaditeľ to chcel vedieť. Pán Volk napísal pre neho správy obyčajným perom, ktoré namáčal do atramentu, aby sa atrament vstrebal z papiera ho pán Volk posypal popolom, ktorý prebytočný atrament vstrebal a tak som mohol papier spokojne odnieť pánovi riaditeľovi. Normálne sa na vstrebanie atramentu používal pijavý papier, ten sme mávali aj my žiaci v písankách. Toto sú moje spomienky na Muráň, kde som prežil svoje ranné detstvo.

Ing. Ladislav Kováč

Kúpanie v morskej vode

Naši seniori si na utorok 12. júla 2016 zorganizovali výlet do Rapoviec kde sa išli okúpať a zrelaxovať. Počasie im prišlo, celý deň svietilo slniečko. Aby naplnili autobus museli sa spojiť aj so seniormi z Muránskej Lehoty. Celkovo sa výletu zúčastnilo 51 ľudí z toho 8 z Muránskej Lehoty. Termálne kúpalisko sa od Lučenca nachádza asi 6 km v obci Rapovce. Svojim návštevníkom ponúka detský, sedací a plavecký bazén atypického tvaru so šírkou osem a dĺžkou 50 metrov. Voda v bazénoch je plnená z geotermálneho vrtu z hĺbky 1501 m a svojou vysokou mineralizáciou a chemickým zložením pripomína morskú vodu, ktorá dosahuje teplotu od 28 do 37 stupňov. Naši seniori si tento výlet pochvalovali, lebo slaný, a navyše liečivý kúpeľ im bol balzomom na ich zdravotné problémy.

- SH -

AKÉ PODUJATIA NÁS ČAKAJÚ

15.9. 2016 **Horský duatlon** (horské bicyklovanie a beh v teréne) 20. ročník
Výstava fotografií p. Ing. Ma-roša Detka v múzeu v Muráni – pokračovanie výstavy
V polovici septembra – **výstava výtvarných diel p. Mgr. Miroslava Sklenárika** v podkroví múzea v Muráni, ktorá bude spojená s predajom.

Máte psíka – športujte!

V našej komerčnej televízii som zaregistroval vraj „novinku“ v oblasti športu pod názvom KYNO- CROSS, do slovenčiny preložené psie preteky alebo súťaž, beh so psom.

Je všeobecne známe, že rýchla chôdza, či beh majú na náš organizmus priaznivé účinky, ale pokiaľ je náš pohyb obmedzovaný zdravotnými problémami, určite pomôžu aspoň trochu aj kratšie prechádzky. A tá tzv. novinka – beh so psom – nič nové pod slnkom! V určitom období sme mali doma psíka a naša mama (okrem cyklistiky, tak medzi 50. a 60. rokom) najmä počas prázdnin denne, keď už ustúpili letné horúčavy, vzala na vodičko psíka a zabehla s ním trasu od ihriska až k vyvieracke. Ten terén miestami stúpa, potom klesá a tak striedavo. Občas som sa pridala aj ja. Dali sme sa viesť tempom našej Zorky, a preto sa naše fázy behu striedali s fázami oddychu. Pri vyvieracke sme svorne pookreli, ovlážili sa, vydýchali a rovnakou trasou a psím tempom sme sa vracali späť. Asi hodinový beh so psom urobil svoje – nohy boli o niečo ľahšie a príjemný pocit z pobytu na čerstvom vzduchu každý deň narastal. Ak máte doma svojho verného miláčika, využite príjemné letné rána alebo už chladnejšie popoludnia a vašou odmenou bude spoločná radosť z pohybu a obrovský prísun pozitívnej energie.

Mgr. Ján Svoreň

ZO ŽIVOTA SENIOROV

Brigáda na Zóne oddychu

Dňa 6. júla 2016 sme my členovia ZO JDS v Muráni zorganizovali brigádu na úprave areálu „Zóny oddychu“, kde sme vymenili zhnité a poškodené

šindle, vyčistili ohniská, upravili príjazdovú cestu, zhrabali pokosenú trávu, vysekali sme kríky, ktoré prerástli až do prístreškov. Hrubšie konáre sme popílili a budú použité pri opekaní.

Všetci si prajeme, aby „Zóna oddychu“ ako sme to nazvali bola naozaj „Zónou oddychu“ pre všetkých návštevníkov.

Zdenka Štefaňarová

Unavení a šikovní seniori

Výsledky našich futbalistov

kolo	mužstvá	skóre	strelci
1.	TJ Tatran Muráň - TJ Prameň Dolná Strehová	2:4	Róbert Smrek, Radovan Matajz
2.	TJ Štart SZ Konkava nad Rimavicou - TJ Tatran Muráň	5:0	
3.	TJ Tatran Muráň - FK CSM Tisovec	1:1	Radovan Matajz
4.	TJ Tatran Muráň - FC Slovan Divín	1:3	Martin Mikuš
5.	TJ Jednota Málinec - TJ Tatran Muráň	7:2	Slavomír Urbánik, Matúš Vavrek
6.	TJ Tatran Muráň - FK Jesenské	1:1	Slavomír Urbánik

POZVÁNKA

Srdečne Vás pozývame na

17. ročník turnaja v Muránskej Blške

15. 09. 2016 o 13:00 hod. na Skokoch.
Štartovné 2 €.

sponzori:

Polnohospodár - Jozef Hirschman, Revúca; OVOCIE-ZELENINA - Jaroslav Ježík, Revúca; ELEKTROSERVIS - Václav Vrbjar, Revúca; Elektro Knopp, Revúca; Obec Muráň; Peter Laurenčík; Pekáreň Belák; MVDr. Ján Šeševička; Jaroslav Paluš; Ing. Peter Balogh; František Remenár

ROZLÚČKA

JÁN LUKAŠ

V pondelok 4. júla 2016 dotýklo srdce otca, syna a kamaráta vo veku nedožitých 46 rokov. Posledná rozlúčka s Jankom sa konala 6. júla 2016 v dome smútku v Muráni. Každý kto ho poznal si ho bude pamätať ako človeka priameho, priateľského, ktorý mal rád prírodu a zvieratá. Jeho kolegovia v práci si na neho spomínajú ako na odborníka a profesionála. Bude nám v Muráni chýbať, lebo dedinku Muráň a jej prírodu mal veľmi rád a bol jej súčasťou. ČEŠT JEHO PAMIAATKE!

S úctou a stálou spomienkou rodina, kamaráti, kolegovia a občania obce Muráň

GITAROVÝ KONCERT

Dňa 8. júla 2016 sa v Muráni, v podkrovi múzea, uskutočnil gitarový koncert pod názvom: "Klasika na vidieku". Na koncerte sa predstavil pán Mgr. Art. Vladimír Ondrejčák, ktorý sa venuje sólovej gitarovej interpretácii. Úvod jeho koncertu patrilo hudbe 15., 16. storočia. Zahral diela od Francesco da Milana, ktorý bol v tom období veľmi uznávaný a hrával aj pre vtedajšieho pápeža. Pán Ondrejčák zahral diela na upravenej gitare, ktorá má 8 strún a bola pre toto obdobie typická. Čo je zaujímavé na gitare nám zahral aj skladbu od Johana Sebastianu Bacha. Hudbu 20. storočia nám predstavil v diele California suite od Jose Maria Gallardo

del Rey. Túto skladbu zahral na klasickej 6 strunovej gitare. Škoda, že sa toho koncertu zúčastnilo veľmi málo ľudí, pretože hudba, hlavne živá prináša ľuďom nielen umelecký zážitok, ale pozitívne vplyvy aj na zdravie a kvalitu života. Hovorí sa, že oči a uši sú bránami do duše človeka. A preto tóny hudby, ktoré prenikajú cez uši dokážu rozvibrovať každú bunku v tele človeka a tak ho liečiť na duchovnej úrovni, hoci si to málokto uvedomuje. Poslucháči, ktorí si prišli vypočuť koncert odchádzali spokojní a plne nabití pozitívnou energiou.

Ing. Soňa Haššová

Spomienka pri príležitosti 40. výročia úmrtia kamarátky

Priložená čiernobiela fotografia má okolo 55 rokov. Na nej sú tri bývalé kamarátky z Novej ulice, narodené v roku 1947 (vo februári, júni a septembri). Dievčatá svoj voľný čas trávil aktívne a okrem iného aj rady športovali. Záber je z letných orientačných pretekov, na ktorých trojčlenné družstvo s buzolou a mapou obsadilo pekné 2. miesto. Zľava MARTA SKLENÁRIKOVÁ (Hrbáľová), RUŽENA HAJDÚKOVÁ (Svorenňová) a VIERA FRAN-

DELOVÁ (Berenteová). Bohužiaľ dve z nich už nežijú. MARTUŠKA zomrela v roku 2013 ako 66 ročná a VIERKA oveľa mladšia – v roku 1976 ako 29 ročná – pred 40 rokmi. ČEŠT ICH PAMIAATKE! - RS -

Pod'akovanie

SPAS, klub abstinentov Juraja Marianiho Predná Hora v spolupráci s OLÚP, n.o. Predná Hora usporiadal 27. augusta 9. ročník Memoriálu Juraja Marianiho - výstup na hrad Muráň. Zúčastnilo sa ho 80 priaznivcom trizveho života, abstinentov, priateľov z celého Slovenska. Ďakujeme Ing. Romanovi Goldschmidtovi, starostovi obce Muráň, za každoročnú ústretovú spoluprácu pri organizovaní tohto podujatia.

Mgr. Viera Pélková

INZERÁT

Kúpim 3-izbový byt v Muráni.
Kontakt 0908 062 067.

S ÚCTOU SPOMÍNAME A PANI HANKE BLAHOŽELÁME

V našej rodine si radi spomíname na nášho suseda z konca Novej ulice pána EDUARDA KOTZMANA (1921 - 2013), teraz pri príležitosti jeho nedožitých 95. narodenín. V detstve nás často zabával zaujímavými príbehmi a jeho vtipné nápady boli neprekonateľné! Dožil sa úctyhodných 92 rokov, no jeho manželka pani ANNA KOTZMANOVÁ, rodená SKLENÁRIKOVÁ si v marci pripomenula 94 rokov. Ako najstaršej obyvateľke obce Muráň jej prajeme dobré zdravie a ešte okružle životné jubileum. Pani Hanka je stále aktívna, pamäť jej dobre slúži, rozdáva lásku a radosť hlavne svojim najbližším. Recept na dlhovekosť u manželov Kotzmanovcov nepoznáme, ale vždy si ich budeme s úctou pripomínať.

MIROSLAV SVOREŇ, Banská Bystrica

SPOMIENKA

Dňa 23. augusta 2016 uplynulo už 5 rokov, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec a syn

Ján Hajdúk

vo veku 51 rokov. ČEŠT JEHO PAMIAATKE!
S úctou a láskou na neho spomína rodina a kamaráti

Zoznam žiakov ZŠ s MŠ Muráň 1.A

Ján Cibula
Patrik Cibula
David Dodák
Kevin Jaroslav Dulaj
Kristián Dulaj
Štefan Dulaj
Tobias Dulaj
Sofia Ertlová
Erik Grlák
Ján Mušuka
Michal Mušuka
Daniela Mušuková
Kvetoslava Mušuková
Romana Mušuková
Daniela Mušuková

OSLÁVENCI

Nech kvitne úsmev, žiari oči jas,
nech zdravie z tela sa neštráca,
kým bije srdce spoznaj žitia krás,
to tajomstvo, čo jedine sa vypláca.

50 rokov
Eva Dulajová

55 rokov
Mária Olejníková
Janka Keller

60 rokov
Jana Dendešiová

65 rokov
Želmíra Štefaňárová
Ľubica Šuhajová

70 rokov
Emil Huťan

75 rokov
Július Berzéty
Ľudovít Mušuka
Magdaléna Laurenčíková

Narodili sa

Nesmelým bozkom začína rozprávka,
končí sa úsmevom malého dieťatka.
To nie je rozprávka, to je už život sám,
nech veľa šťastia prinesie i Vám.

Mušuková Anna
Pustajová Miroslava
Anderková Jana
Anderko Erik
Mušuka Martin
Mušuková Mária
Dulák Tomáš
Mušuka Lukaš
Pustaj Peter
Štiber Jakub
Dedeček Peter

Máte pre nás tip na reportáž, námietku na článok? Neváhajte a dajte nám vedieť! Osobne, písomne, alebo emailom: obec.muran@mail.t-com.sk. Uzávierka pre prispievateľov do novín č. 5/2016 je 26. 10. 2016. Tešíme sa na spoluprácu.

Neprešlo jazykovou úpravou